

עפ"ג (באר שבע) 56915-07-24 - אילנה בלולו נ' מדינת ישראל

עפ"ג (באר-שבע) 56915-07-24 - אילנה בלולו נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ג (באר-שבע) 56915-07-24

אילנה בלולו

יניב סלם

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[24.09.2024]

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו ביתן - אב"ד

כבוד השופט גיל דניאל

כבוד השופטת נועה חקלאי

ערעור על גז"ד של בימ"ש השלום בבאר שבע (כבוד השופט רון סולקין) בת.פ. 5019-01-20 מיום 19.6.24.

המערערים וב"כ עו"ד עמית ויצמן

ב"כ המשיבה עו"ד ואדים סיגל

פסק דין

נגד המערערים ושני אחרים (להלן: "הנאשם 2" ו"הנאשמת 4" וביחד "הנאשמים") הוגש כתב אישום מתוקן בו נטען כי עובר לתאריך 24.12.19 בשעה 09:30 המערערים והנאשמים שוחחו ביניהם ותכננו להתפרץ לדירה בכפר תבור (להלן: "הדירה") הנמצאת בסמיכות לביתה של הנאשמת 4, ולגנוב ממנה רכוש. וביום 24.12.19 בסמוך לשעה 09:30, הגיעו המערערים והנאשם 2 לביתה של הנאשמת 4, ואז התפרצו לדירה כך שהמערער והנאשם 2 פתחו את דלת ההזזה של הסלון, היוצאת לגינה, שהיתה סגורה אך לא נעולה, ונכנסו אל הדירה, והמערער והנאשמת 4 סייעו להם בכך שישבו בחזית הבית והמערערת היתה בקו פתוח עם הנאשם 2 ושוחחה עמו בשעה שהוא והמערער היו בדירה, והכל על מנת לבצע גניבה. והמערערים והנאשמים גנבו בצוותא חדא מהדירה סך של 1500 דולר ותכשיטים. התכשיטים הוחזרו לבעליהם.

המערערים הודו בעובדות כתב האישום. המערער הורשע בעבירה של התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והמערערת הורשעה בעבירה של סיוע להתפרצות לבית מגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) + סעיף 31 בחוק העונשין. שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקירים על המערערים בהם הומלץ להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה ומאסר בעבודות שירות. ולהטיל על המערערת צו מבחן, של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

בית המשפט ניתח את נתוני המקרה ונסיבותיו וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע המערער נע בין 14 ל- 28 חודשי מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם לעבירה שביצעה המערערת נע בין 4 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. והטיל על המערער 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ועל המערערת, 220 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים. מכאן הערעור.

ב"כ המערערים טוען שהעונש שהוטל על המערערים מחמיר עמם יתר על המידה, והוא מתעלם ממספר רב של שיקולים, ובין היתר, נסיבות ביצוע העבירה, העובדה שכל הכסף והרכוש שנגנב הוחזר, נסיבותיהם האישיות של המערערים, העובדה שעברם הפלילי ישן, ההליך הטיפולי שבו שולבו, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, העובדה שלא נפתחו נגדם תיקים נוספים, המלצת שירות המבחן עליהם, והאינטרס הציבורי בשיקומם. וטוען שההליך הטיפולי השיקומי והשינוי שחל בחייהם של המערערים, הצדיק לחרוג בעניינם ממתחמי העונש שנקבעו ולקבל את המלצת שירות המבחן ביחס לכל אחד מהם. והוא עותר לקבל את הערעור ולהקל משמעותית בעונשם של המערערים, כך שהמערער לא ירצה עונש מאסר בבית הכלא, והמערערת תחויב בשל"צ תחת המאסר בעבודות שירות שהוטל עליה. ב"כ המשיבה התייחס לנסיבות ביצוע העבירות ובמיוחד התכנון שקדם להן, וטען כי בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובעברם הפלילי של המערערים העונש שהוטל עליהם ראוי ואין להתערב בו. קראנו את כלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו להתערב במידת מה בעונשים שהוטלו על המערערים.

מעשי המערערים חמורים ומבישים. כל אחד מהמערערים כבר איננו ילד - בעת ביצוע העבירות המערער היה בן 39 והמערערת היתה בת 59, ולכל אחד מהם אין זו ההסתבכות הראשונה עם החוק. החבירה יחד לשם גניבת רכוש מדירה מסוימת, שהדעת נותנת שהמעורבים במעשה הניחו שיש בדירה רכוש בעל ערך; ההגעה מרחוק לשם ביצוע הגניבה; הפריצה לדירת מגורים של אנשים מבוגרים; וגניבת כסף ותכשיטים בשווי שאיננו מבוטל; משווים למעשה חומרה מיוחדת.

עבירת התפרצות לבית מגורים לצורך ביצוע גניבה או פשע פוגעת בערכים חברתיים בסיסיים של שמירת הרכוש ושמירת הביטחון האישי במרחב הפרטי, והיא יוצרת תחושת פגיעות ודאגה אצל הפרט הנפגע ובחברה בכללה. נוכח טיב הערכים החברתיים המוגנים בעבירת ההתפרצות לבית מגורים ואופי והיקף הפגיעות הנלוות לעבירה זו, העונש הקבוע לצדה הוא 7 שנות מאסר ומדיניות הענישה הנהוגה לגביה הינה של רצינות וחומרה, הנותנת את הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה.

מבלי לקבוע מסמרות בשאלת גדריהם המדויקים של מתחמי העונש ההולמים במקרה זה הרי שמתחמי העונש שנקבעו בבית משפט קמא אינם חורגים במובהק ממתחמי העונש שבתי המשפט נוהגים לקבוע בנסיבות דומות. למעשה, גם ב"כ המערערים לא טען ברצינות נגד מתחמי העונש ההולם שנקבעו והסתפק באמירה לאקונית שהם גבוהים, והוא מיקד את טענותיו בעיקר בנסיבותיהם של המערערים ובפוטנציאל השיקום שלהם, שלטעמו מצדיקים קביעת עונשם של המערערים בחריגה לקולא ממתחמי העונש ההולם.

בא כוח המערערים תיאר את ההליכים הטיפולים שהמערערים עברו בהקשר לתיק זה ואת השפעתם על המערערים באופן דרמטי שאינו מותאם לעובדות.

לגבי המערער נטען כי "הוא גייס כוחות, עבר הליך טיפולי משמעותי...". התקדם בהליך הטיפולי עקב בצד אגודל וההליך נחל הצלחה. ומהתסקיר הסופי ניתן ללמוד כי המערער שינה את אורחות חייו, סיים הליך טיפולי מוצלח והתייצב בתוך מסגרת תעסוקתית רצינית. בפועל, בעת עריכת תסקיר שירות המבחן האחרון המערער היה בטיפול ביחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות בעיר נתיבות במשך כ-3 חודשים. אין בתסקיר כל התייחסות למידת ההתרמות של המערער מההליך הטיפולי ולהשפעתו על אורח חייו.

לגבי המערער נטען כי היא לקחה אחריות מלאה והביעה צער עמוק על ביצוע העבירה. "שולבה בהליכים טיפוליים משמעותיים" ו-"עברה במסגרת ההליך דנן הליך שיקום מעורר השתאות". בפועל, צוין בתסקירי שירות המבחן כי המערער נתנה לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק, והציגה עמדה מטשטשת וצמצמה את חלקה בביצוע העבירה, תוך הקטנת חומרת מעשיה והשלכות התנהגותה. ובתסקיר האחרון צוין כי היא נמצאת בשלב הראשוני של ההשתתפות בקבוצת נשים עוברות חוק בשירות המבחן.

בנוגע לשני המערערים הודגש בשירות המבחן ובטיעוני הסנגור השימוש שלהם בסמים, אולם, הנתונים לאשורם הם שכבר בתסקיר הראשון צוין כי במהלך האיבחון בשירות המבחן המערער מסר בדיקות לגילוי שרידי סם שהיו נקיות, ובהמשך דווח על בדיקה אחת בה נמצאו שרידי קנאביס ולאחריה בכל הבדיקות לא נמצאו שרידי סם.

אשר למערער, צוין בתסקיר כי היא נקייה משימוש בסמים מזה 14 שנה. המערערת ביקשה להשתלב בטיפול ביחידה מהטעם שבעבר היא חוותה חוויה חיובית עם גורמי הטיפול ביחידה. אולם התרשמות גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות היתה שהמוקד הטיפולי של המערער אינו בתחום הסמים. והמערערת לא נמצאה מתאימה לטיפול ביחידה.

מכל מקום, הרושם הוא שהמערערים ביצעו את העבירות מתוך רצון להשיג רכוש בקלות, ללא קשר של ממש לענין השימוש שלהם בסמים.

לחובת המערער הרשעות קודמות ישנות יחסית, בעבירות סמים, רכוש, חדירה לחומר מחשב, אלימות ומרמה והוא ריצה מאסרים בפועל. ולחובת המערער עבר פלילי שהתיישן בעבירות רכוש, הפרעה לשוטרי והתחזות במטרה להונות. עבירת הרכוש האחרונה שלה, שהיתה דומה מאד לעבירה כאן, בוצעה בשנת 2011.

חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמם של המערערים מצדיקות עונש משמעותי. אולם בסופו של דבר השאלה היא מהו העונש ההולם בנסיבות, בהתחשב בכלל הנתונים שיש להביא בחשבון בקביעת העונש. נראה שכאן, בית המשפט לא נתן משקל מתאים לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות - כחמש שנים, שבעיקרו איננו נזקף לחובת המערערים אלא לנסיבות אובייקטיביות. ולעובדה שמאז המערער והמערערת לא הסתבכו בעבירות נוספות. וביחס למערער, עונש המאסר שנקבע לה איננו מותאם לקביעת בית המשפט לפיה העונש יהיה בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע - בין 4 ל- 14 חודשי מאסר.

נוכח כל האמור ובהתחשב בצורך לשמור על יחס הולם בין עונשי המערערים - יוזכר שהמערער הורשע בעבירה המוגמרת והמערערת הורשעה בעבירת סיוע - אנו קובעים שתקופת המאסר של המערער תעמוד על 14 חודשים בניכוי ימי מעצרו, ותקופת המאסר בעבודות שירות של המערערת תעמוד על 5 חודשים. יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינן.

ניתן והודע היום כ"א אלול תשפ"ד, 24/09/2024 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט בכיר

גיל דניאל, שופט

נועה חקלאי, שופטת